

Š E J H N E F Z A V I

Mirisni
vrt
ljubavne
slasti

S arapskog preveo i priredio
Srpko Leštarić

■ Laguna ■

Naslov originala:

الشيخ النفزاوي
الروض العاطر في نزهة الخاطر
رياض الريمس للكتبة، لندن/ قبرص ١٩٩٠

Copyright © ovog prevoda 2014, Srpko Leštarić
Copyright © ovog izdanja 2014, LAGUNA

Kupovinom knjige sa FSC oznakom
pomažete razvoj projekta odgovornog
korišćenja šumskih resursa širom sveta.
SW-COC-001767
© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

Sadržaj

Uvod		
Glava I	MUŠKARCI VREDNI HVALE	11
Glava II	ŽENE VREDNE HVALE	29
Glava III	POKUDNI MUŠKARCI	49
Glava IV	POKUDNE ŽENE	53
Glava V	O SNOŠAJU	57
Glava VI	KAKO TREBA OBAVLJATI SNOŠAJ	61
Glava VII	ŠTETNE POSLEDICE SNOŠAJA	67
Glava VIII	NAZIVI ZA MUŠKI POLNI ORGAN	73
Glava IX	NAZIVI ZA ŽENSKI POLNI ORGAN	83
Glava X	NAZIVI ZA MUŠKI UD U ŽIVOTINJA	99
Glava XI	ŽENSKA LUKAVSTVA	103
Glava XII	PITANJA I ODGOVORI KORISNI ZA MUŠKARCE I ŽENE	113
Glava XIII	UZROCI SLASTI U SNOŠAJU I AFRODIZIJACI	119
Glava XIV	UZROCI ŽENSKNE NEPLODNOSTI I KAKO JE LEČITI	123
Glava XV	UZROCI NEPLODNOSTI MUŠKARCA	127
Glava XVI	LEKOVI KOJI UKLANJAJU ZAMETAK IZ MATERICE	131
Glava XVII	LEČENJE TRI VIDA POLNE NEMOĆI	135
Glava XVIII	SREDSTVA ZA UVEĆANJE MALOG MUŠKOG UDA	139
Glava XIX	SREDSTVA ZA UKLANJANJE VONJA ISPOD PAZUHA I IZ STIDNICE I SREDSTVA ZA NJENO STEŠNJAVANJE	143
Glava XX	ZNACI TRUDNOĆE I PREPOZNAVANJE POLA PLODA	147
Glava XXI	O KORISNOSTI JAJA I O NAPICIMA KOJI PODSTIČU NA SNOŠAJ	151

Srpko Leštarić: Večno zeleni vrt za duševnu promenu 163

Uvod

Slava neka je Bogu koji je vrhunsku slast za muškarce smestio u stidnice žena, a za žene u polne udove muškaraca! Zato stidnica nema mira ni spokoja i ne može da se skrasi dok u nju ne uđe muški ud, niti može ud da se smiri dok ne uđe u stidnicu. A kada se jedno s drugim spoji, među njima se zapodeva bitka, i bodenje, i ljuti boj, dok se dva vrhunca primiču kako se dva stidna brežuljka sustiču. Muškarac kreće da nabija a žena da se uvija, pri čemu dolazi do izbacivanja semena.

Dao je On slast poljupcima u usta, u obraze i u vrat, privijanju na grudi, sisanju mekih usana, pa se od toga muškome ud namah diže. Svojom mudročću Premudri je grudi žena dojkama ukrasio, i grlo podvaljkom, a mazne obraze naušnicama uresio. Dao im je umiljate oči i duge trepavice što blistaju kao britke sabljice. Dao im je prevojite stomake, a ove ukrasio divotnim pupkom, bokovima i krupnim stražnjicama. Ispod toga, opremio ih je butinama, a među butine smestio jednu čudesnu stvarku, koja, kad je mesnata, liči na lavlju glavu, i ona se zove stidnica.

Koliko li je samo junaka, tužno i žalosno, na njoj palo!

A i njoj je dao usta, jezik i usne, pa je sva nalik na trag gazelin u pesku.

Svojom silom i mudročću sve je On to postavio na dva divotna stuba, ni prekratka ni predugačka, pa stubove ukrasio kolenima, listovima, gležnjevima, petnim tetivama, petama i grivnama. Potopio je žene u more sjaja, poželjnosti i milja, pa su na dodir glatke, u struku slatke, a kad se osmehnu – neodoljive.

Slavan je, velik i uzvišen On koji je stvorio žene u njihovoj lepoti, salcu i ploti, s njihovim kosama, poprsjima, stasom i dojkama, mile i podatne, da nema muškarca kog neće začarati! Silnik taj što sili muškarce da ljube žene, da se s njima

skrašavaju i na njih oslanjaju, da ih grle i k njima hrle, s njima stanuju i s njima putuju. Taj Unižavač što rastankom unižava srca zaljubljenih i sažiže im jetru ognjem strasti,¹ dosudio im je poniženja, boli i jade, jer venu od žudnje za spajanjem.

Hvalim Ga i ropski slavim što mi ne daje umaći od ljubavi prema krasotica-ma, što me primorava da se s njima sjedinjavam, a ne pušta da se od njih sklajnjam niti odvajam. I evo, ja svedočim da nema boga do Boga Jedinoga, kojem nema para, i tako ću govoriti do smrtnog časa! Svedočim i da je naš gospodin i gospodar Muhamed njegov sluga i poslanik, najveći među apostolima – Bog ga blagoslovio i zamilovao, njega i njegovu porodicu i svu družinu, i moliću se za nj do dana u kom ću biti prozvan da odgovaram za svoja dela na Strašnom sudu.

Ova je knjiga obimna i studiozna, a napisao sam je posle jedne manje, čiji je naslov bio *Pouke o polnom opštenju i tajnama snošaja*. Tu je knjižicu pročitao vezir našega gospodara Abdulaziza, vladara Bogu miloga Tunisa. On je bio veliki vezir, a bio je i dvorski pesnik, vladarev intimus – drug u noćnim sedeljicama i lični sekretar. Bio je uman, prefinjen, vispren i mudar, najmudriji i najučeniiji čovek svoga vremena. Zvao se Muhamed ibn Avana el Zavavi, jer je bio rodnom iz Zava-ve. Odrastao je u Alžiru, gde je i upoznao našeg gospodara, sultana Abdulaziza el Hafsija, kada je ovaj uzeo Alžir.

Sultan ga je doveo u Tunis i postavio ga za svoga velikog vezira. Kad je njemu, dakle, došla do ruku pomenuta knjižica, on mi poruči da dođem da se sastanemo. Toliko je uporno tražio da dođem da nije bilo druge do da se smesta odazovem. Primio me je s najvećim počastima, a kad su prošla tri dana, došao je i seo kraj mene, izvadio knjigu i upitao me:

„Ovo si ti pisao?“

Ja se postideh, a on dodade:

„Nemoj da te je sramota! Sve što si tu rekao, tačno je. Niko ti ne može ništa prebaciti. Ti si samo jedan među množinom, nisi prvi koji je pisao o tome, a to

¹ Za Arape, srce je centar duše, duha i uma, a jetra – strasti. Imenice strast i stradanje dolaze od istog korena, pa se i kod nas za stanje nanošenja silne brige i patnje upotrebljava izraz „jesti (kome) džigericu“. Pod orijentalnim uticajem ili ne, kod nas su, mahom u južnim krajevima, nastale i veličanstvene pesme o ljubavnoj žudnji u kojima se strasna ljubav locira u džigericu, poput pesme *Magdo, mori, Magdo*, u kojoj mladić dragoj poručuje „džiger će izgori“. – Prim. prev.

je, tako mi Boga, nešto što treba da se zna, štaviše, to nikako ne bi smelo ostati neobjašnjeno. Mogao bi ti se narugati jedino neko ko je puka neznalica, glupak i neuk čovek. No, ima tu još stvari o kojima nisi ništa rekao.“

„Koje su to stvari“, upitah.

Na to će on:

„Ja bih želeo da neke delove proširiš, kao ono poglavlje o lekovima, koje si dao vrlo kratko, a i da one priče ispričaš bez sažimanja. Treba da kažeš nešto i o razlozima koji opravdavaju snošaj, kao i o situacijama kada je nepoželjan. Treba da napišeš štogod i o sredstvima protiv polne nemoći. Zatim, i o sredstvima za uvećavanje muškog uda kad je premalen, pa o sredstvima za otklanjanje neprijatnog mirisa iz stidnice, kao i onima pomoću kojih se stidnica stešnjava. Pa i o lekovima koji pomažu da žena zatrudni, tako da ti knjiga bude kompletna i da joj ništa ne manjka. Ako je sačiniš tako da zadovolji sve te potrebe, postigao si cilj.“

Odgovorio sam mu:

„Gospodaru, ništa od toga što si pobrojao nije teško, ako veliki Bog da!“

Odmah posle toga dadoh se na pisanje knjige, moleći Boga da mi pomogne i moleći se za Proroka, Bog mu se smilovao. Nazvao sam delo *Mirisni vrt ljubavne slasti*, a uspeh je u Božjim rukama, jer osim Njega nema drugog gospoda i jer svako dobro samo od Njega dolazi. Zato Ga ja molim da mi podari uspeha i povede me pravim putem. Nema sile ni moći do u Boga Velikoga i Uzvišenog! Knjigu sam podelio na dvadeset i jednu glavu, da bi se bolje upravljao ko god iz nje bude učio i da bi lakše našao ono što ga zanima. Svaka glava sadrži odgovarajuća korisna znanja, podatke o lekovima, priče i lukavstva, kako sledi:

Glava I	MUŠKARCI VREDNI HVALE
Glava II	ŽENE VREDNE HVALE
Glava III	POKUDNI MUŠKARCI
Glava IV	POKUDNE ŽENE
Glava V	O SNOŠAJU
Glava VI	KAKO TREBA OBAVLJATI SNOŠAJ
Glava VII	ŠTETNE POSLEDICE SNOŠAJA
Glava VIII	NAZIVI ZA MUŠKI POLNI ORGAN
Glava IX	NAZIVI ZA ŽENSKI POLNI ORGAN
Glava X	NAZIVI ZA MUŠKI UD U ŽIVOTINJA
Glava XI	ŽENSKA LUKAVSTVA
Glava XII	PITANJA I ODGOVORI KORISNI ZA MUŠKARCE I ŽENE
Glava XIII	UZROCI SLASTI U SNOŠAJU I AFRODIZIJACI
Glava XIV	UZROCI ŽENSKNE NEPLODNOSTI I KAKO JE LEČITI

Glava XV	UZROCI NEPLODNOSTI MUŠKARCA
Glava XVI	LEKOVI KOJI UKLANJAJU ZAMETAK IZ MATERICE
Glava XVII	LEČENJE TRI VIDA POLNE NEMOĆI
Glava XVIII	SREDSTVA ZA UVEĆANJE MALOG MUŠKOG UDA
Glava XIX	SREDSTVA ZA UKLANJANJE VONJA ISPOD PAZUHA I IZ STIDNICE I SREDSTVA ZA NJENO STEŠNJAVANJE
Glava XX	ZNACI TRUDNOĆE I PREPOZNAVANJE POLA PLODA
Glava XXI	O KORISNOSTI JAJA I O NAPICIMA KOJI PODSTIČU NA SNOŠAJ

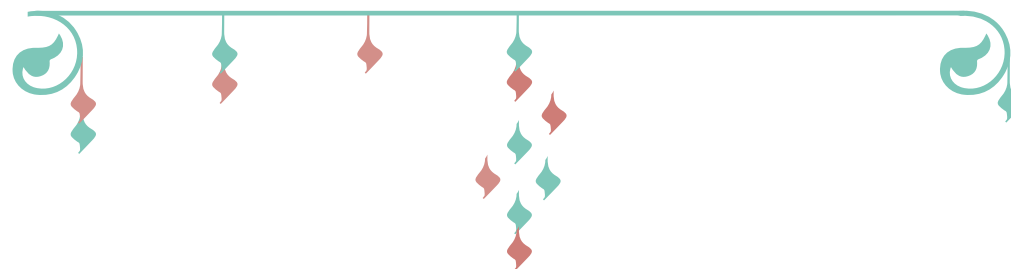
Ovaj sadržaj sačinio sam za pomoć čitaocu kad traži temu koja ga zanima, a uspeh je u Božjoj ruci, jer On nam je sudija i najbolji zastupnik.

Glava I

Muškarci vredni hvale

Znaj, veziru, Bog ti se smilovao, da muškaraca i žena ima raznoraznih. Neki su od njih za hvalu, a neki za pokudu.

Poželjan za ženu je onaj muškarac kom je alat velik, čvrst i jak, debeo, koji sporo svršava a brzo se budi iz agonije orgazma. Takve muškarce žene najviše vole, jer žene, u stvari, žele da muškarcu s kojim se spoje alat bude zamašan, a on sam da se dugo izdovoljava, da su mu prsa lagana a stegna teška, da sporo stiže do izbacivanja semena a da mu se opet brzo diže, i da mu ud dopire do dna rodnice, potpuno je zatisne po širini i celu je ispuni po dubini. Eto, to je s gledišta žena za pohvalu, kao što kaže pesnik:

*Kod mladića vole žene
snagu što pod starost vene,
da je bogat žena želi,
da se samo njoj veseli.*

*Voli mladost, dobro zdravlje,
slast snošaja, pravo slavlje,
moćna stegna da je stisnu,
prsa da je ne pritisnu,*

*da do zore na njoj radi
i pusti je da se sladi,
da mu nikad se ne spava
i da dugo ne svršava,*

*a čim svrši, da se digne,
da je što pre opet stigne!
Taj je dasa lek za žene,
takvog one vrlo cene.*

Priča se da je Abdulmelik ibn Marvan² jednom sedeo s Lejlom el Ahjalijom³ pitajući je o svemu i svačemu, dok na kraju ne upita:

„Kaži mi, Lejla, šta žene vole kod muškaraca?“

„Da im je lice kao u nas, gospodaru“, odgovori Lejla.

„I još?“

„Da im je kosa kao u nas.“

„I još šta?“

„Da budu kao ti, prinče vernika; starac, ako nema vlast ili nije bogat, nema šta da traži kod žena.“

Zato je pesnik rekao za žene:

*Vole one dosta blaga
jer vrednost mu dobro znaju
i mladičkog tvrdog ševca
naprosto obožavaju.*

*Kad muškom obeli glava,
il' kad ostane bez para –
taj kod žena nema čara!*

Najbolji muški ud ima dužinu od dvanaest prstiju ili tri šake, a najmanji šest prstiju ili šaku i po. Ima muškaraca kod kojih je ud od dvanaest prstiju, ima u koga je deset, što će reći dve i po šake, ima u koga je osam prstiju ili dve šake, a ima i u koga je šest prstiju ili šaku i po. Kome je kraći od toga, od njega ženi nema vajde.

² Peti po redu halifa iz dinastije Umejada (Abd al-Malik ibn Marwān, 685–705). – Prim. prev.

³ Čuvena pesnikinja iz plemena Ukajl, poznata i sa svoje lepote, snage ličnosti i po velikoj ljubavi sa svojim saplemenikom, takođe slavnim pesnikom razbojnikom Tobom ibn el Humejrom, kome je posvetila svoje najbolje elegije. Umrta nedugo posle njega, oko 704, na putu u Iran s mužem, kada joj se, navodno, Toba javio iz groba pored kojeg su prolazili. – Prim. prev.

Upotreba mirisa podstiče na snošaj i muškarce i žene. Kad žena udahne miomiris na muškarcu, ona se sva rastapa od miline. Muškarci se često i služe miomirisima da bi obljubili ženu.

Priča se da se lažov Musejlema ibn Kajs⁴ (kletva ga Božja stigla!) izdavao za proroka, i to još za života Božjeg Poslanika (Bog mu se smilovao i dao mu pokoja). Uz njega je bila pristala i jedna skupina pustinjskih Arapa stočara, pa ih je Alah sve uništio.

Musejlema je iskrivljavao Kuran, lagao i krivotvorio. Kad su licemeri⁵ doneli Musejlemi suru⁶ koju je Džibril⁷ predao Proroku (Bog mu se smilovao i dao mu pokoja), on im reče:

„I meni je Džibril predao takvu suru.“

⁴ Tako stoji u izvorniku, a on se, u stvari, zvao Musejlema ibn Habib (umro 633), up. 6. tom Ibn Kesirovog (Ibn al-Kaṭīr) dela *Početak i kraj*. – Prim. priređivača.

⁵ Arap. *al-munāfiqūn*, kuranski termin kojim se označavaju oni koji su prihvatili pa napustili islam, ili se pretvarali da su ga prihvatili. Očito replika starozavetnih *fariseja*. – Prim. prev.

⁶ Kuran se sastoji od 114 sura (poglavlja). – Prim. prev.

⁷ U hrišćanskoj nomenklaturi arhandeo Gavril (ili Gabrijel). – Prim. prev.